

lidt efter saae hun dem gaa sammen ned i Parken i livlig Underholdning.

Det Syn bestemte hende. Nu skulde der en Ende paa denne letfærdige Leg med Livet og Døden — om saa det yderste Middel maatte voves! Vilde Jytte ikke frivilligt gaa ind til sin Lykke, skulde hun tvinges derind uden selv at vide af det.

Hun opsøgte straks Generalkonsulinden, og i den følgende halve Time gik de to Damer frem og tilbage paa Havegangen nedenfor Terrassen, mens Jytte og Hr. v. Auen spaserede ovre paa den anden Side af den store Græsplæne.

Fru Bertha forhørte sig forsigtigt om Dr. Wellers Personlighed, spurgte ligesom tilfældigt om hans Alder, om hans Væsen overfor sine Patienter og om hans Diskretion. Men pludselig, da hun mærkede, at hendes Hænder rystede, blev hun angst for at forraade sig, sagde derfor hurtigt Farvel og gik hjem alene.

Paa Vejen op til Villaen maatte hun flere Gange standse af Træthed og Svimmelhed. Hjertet dirrede inde i Brystet. Da hun naaede Loggiaen sank hun ned i Sofaen og blev siddende der med lukkede Øjne.

Og nu, da Ophidselsen var ovre, vidste hun godt, at det hele var omsonst, fordi hun aldrig vilde kunne overvinde sin Sky for at løfte paa det Mør-